

Némán vonulók

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXV. évfolyam, 4. szám, 2021. január 29.

A töltés folyó felőli oldalán különféle kidobott tárgyak kezdtek el lassú, szívós beépülésüket a talajba, a színük már passzolt a terephez, állaguknak kéne még pár száz év. A töltés másik, civilizáció felőli oldalán az Emerson-telep, úgy is, mint a Ferguson, Missouriban székelő multicég kolozsvári leányvállalata. Szóval itt van, gondoltam magamban, ez az a hely, ahol alkalmazottnak lenni jó, versenyképes bérek, a szabadidődet megszervezi a cég, nonstop a mosolygás. Klímaberendezések, elektromos divájszok, a kedves fogyasztók lenyugodhatnak a picsába, hogy nincs az a kihívás, amelyre ne állnának elő egy bravúros megoldással. Szlogenjük: a világot jobb állapotban hagyjuk, mint ahogyan kaptuk.

A következő látványosabb emberi megvalósítás a sintértelep, amely hangeffektjeivel, szagával jóval korábban hírt adott magáról, mintsem megpillanthattuk volna. Ha ember vagy, pontosan olyannak találod, amilyennek elképzeled, ha célszemély, akkor minden porcikád tiltakozik a szűk ketrecek ellen, a mézgás félelemszag és folyamatos ugatás ellen, amitől nő benned a félelem, újra meg újra nekicsapod magad a drótkerítésnek, és veszettül ugatsz. Álszent napok, Idő leányai, mezítlábas dervisként siketek, végtelen sorban némán vonulók - na, Ralph Waldo, a mi sorunk nem volt éppen végtelen, de a többi stimmelt.